

UH $\frac{66-8}{35}$

JOHAN LUDVIG RNEBERGS

SAMLADE ARBETEN.

Tredje Bandet.

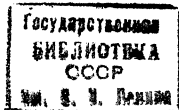
HELSINGFORS.

Theodor Sederholms förlag.

Finska Litteratur-sällskapets tryckeri.

1861.

Imprimatur: *Carl von Schoultz*

44624-66
allig.

10/12/1966

ELGSKYTARNE.

Första sången.

Aftonvarden var nyss fulländad i torpet. En
 lemning
 Låg på det rymliga bordet ännu, kring stäfvän med
 kalja
 Stycken af hålkaksbröd; och i koppar potäter och
 mujkor.
 Stugan var väl uppeldad och varm; från härden vid
 ugnen
 Spred en sprakande glöd den behagliga hettan och
 fyllde
 Taket med skyar af rök, att pertorne knappast och
 slädan
 Kunde på sparrarne ses, der lagde de voro att
 torkas.
 Röken höll sig i höjden likväl, och under dess
 mörker
 Blossade pertor i mängd och belyste det landtliga
 folkets
 Aftonbefattningar än, värdinnan den driftiga An-
 na,
 Hvilken för sig och sin ärade man uppbäddade
 sängen,
 Dottren, som sköljde förnöjd vid muren den sotiga
 grytan,

Gnolande runor i lugn, och sonen den raske, som
flitigt
Öste åt fålarnes par, der de stampande stodo vid
dörren,
Hackelse blandad med mjöl, i den väl hopfogade
hoen.

Värden och herregårds torparen sjelf, den för-
ståndige Petrus,
Stod från bänken opp, der han sutit i slumrande
dvala,
Gäspande länge, strök ur pannan det yfviga hå-
ret,
Sträckte mot taket armarna högt och blåste omsi-
der
Makligt ur tröttad kropp den tungt insmygande
sömn.
Gerna han lagt sig i ro, då han dagen igenom ar-
betat,
Vadat i skogarnas snö och släpat stockar till herr-
gåln;
Hade ej herr Commissarien sjelf bedt alla af går-
dens
Underlydande män, den följande morgonen ti-
digt,
Samlas hos honom för elgarnes skull, som man skå-
dat i nejden.
Nu, i bekymmer att rusta sig ut till den stundande
jagten,
Måste han, trött som han var, fördrifva den älskade
sömn.